

آی آدم‌ها اگر زنده‌اید، کجای این زمین پراکنده‌اید؟

۱۲ مرداد ۱۳۹۳ ساعت ۱۷:۲۰

طاهره صفرزاده در پاسخ به جنایات رژیم صهیونیستی این چنین سروده است: شرمنده‌ایم، گل زدیم و خوردیم و شما مردید / دیگر برای جام‌های جهانی ذوقی نخواهم کرد / من مسلمانم، شما هم؟ آری / دیگر ولی افتخاری به مسلمانی‌ام نخواهم کرد.

همزمان با حملات گسترده رژیم صهیونیستی به غزه بسیاری از شاعران، نویسندگان و هنرمندان کشورمان نیز دست به قلم شده‌اند و از مقاومت مردم مظلوم غزه حمایت می‌کنند. طاهره صفرزاده در وبلاگ هوالمحیی خالق خواهری چون حوری آورده است:

من می‌گیرم برای آدم‌ها

نه برای جسدها

بل برای زنده‌ها

آی آدم‌ها اگر زنده‌اید

کجای این زمین پراکنده‌اید

کودکی در ساحل مرد

دیروز ترش مادرش...

پدر مانده ست تنها

آی آدم‌ها! آی آدم‌ها

فقط یک قاشق غذا

یک کف دست آب

هنوز کودکی زنده ست آنجا

آی آدمها! آی آدمها

سجاده‌ای پهن

پیشانی مانده

سرش رفته

کسی می‌داند...

سجده که بوده؟

آی آدمها! آی آدمها

اینور دنیا رقص

آنور دنیا غرق

این وسط مانده

دخترکی مو سوخته

آی آدمها! آی آدمها!

زنبیل خریدش پخش...

صدای اذان هم پخش...

مسجد و بازار خالی

کو مشتری؟

کو مسجدی؟

کو یک فلسطینی؟

قبرش کجاست؟

نامش کجاست؟

آهان، یک گور دسته جمعی!

آی آدمها! آی آدمها

دیدید و زنده‌اید؟

نمیریم دسته جمعی!؟

***

«ناصبی؟»

تو ناصبی بودی؟ نمی‌دانستم ناصبی‌ها علی دارند

مسجدی انگار به نام حسینی دارند

تو ناصبی بودی؟ چرا بر دیوارت آن عکس؟!

نمی دانستم ناصبی ها هم خمینی دارند

تو ناصبی بودی؟ چرا بر دست زنت آن سنگ؟!

نمی دانستم ناصبی ها هم غیرت زینبی دارند

تو ناصبی بودی؟ همسایهات چرا شیعه؟

مگر ناصبی ها طاقت همسایگی دارند؟!

تو ناصبی بودی؟ دستت به دهان رسیده؟!

مگر ناصبی ها سفره خالی دارند؟

تو ناصبی بودی پس چرا کودکت مرده؟

مگر ناصبی ها کشته های جنگی دارند؟

***

«ساحل»

دیگر در ساحل بازی نخواهم کرد

به یاد کودکت، سفر به ساحل نخواهم کرد

مثل سهراب قایقی و خواهم انداخت به آب

جز آن قایق اسرائیل قصد دیگری نخواهم کرد

دیگر با اخبار تو غذا نخواهم خورد

برای گلی فریاد نخواهم کرد

شرمنده‌ایم، گل زدیم و خوردیم و شما مردید

دیگر برای جام‌های جهانی ذوقی نخواهم کرد

من مسلمانم، شما هم؟ آری

